

РЕШЕНИЕ

№ 14789

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 03.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **12986** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Р. Б. Р. от [населено място], срещу Решение № ПИ—377/13.12. 2024г. на директора на ТД на НАП- С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-022-0110480 от 15.11.2024г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Релевират се доводи с жалбата, че решението и потвърденото с него ПНОМ са незаконосъобразни. Посочва се, че ПНОМ противоречи на чл. 196 ал.1 т.3 от ДОПК, тъй като не съдържа фактически и правни основания за издаването му. Посочва се, че съгласно чл. 6 от АПК във вр. с чл. 195, ал. 2 от ДОПК преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението ѝ, по възможност по- благоприятната за длъжника, е дължима при налагането на обезпечителни мерки. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича от един от основните принципи в административното производство-принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК. Наложените обезпечителни мерки са явно несъразмерни и биха нанесли непоправими вреди според жалбоподателя. Искане се отмяне на решението и на потвърденото с него ПНОМ.

В с.з. от 03.04.2025г. жалбоподателят, редовно и своевременно призован, се явява лично, поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Разноски не се претендират.

В съдебно заседание ответникът –Директор на ТД на НАП С., редовно и своевременно призован

се представлява от юрк.Й., която оспорва жалбата, като посочва, че действително АССГ е отменил РА/ изпълнителното основание/ , но към момента решението на АССГ не е влязло в сила. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно призована , не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

В ТД на НАП С. било образувано изпълнително дело (ИД) №231454668/2023 г. срещу Р. Б. Р., ЕГН [ЕГН], за събиране на установени и изискуеми публични вземания, установени с декларация по ЗДДФЛ за период 01. 01.2022-31.12.2022 г., декларация по ЗДДС за период 01.05.2023-31.05.2023 г., декларация по ЗДДС за период 01.08.2023-31.08.2023 г. и РА №Р-22221523000402-091-001/25.09.2023 г. Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение (СДИ) с изх. №С230022-048-0154404/14.12.2023 г., връчено на лицето по електронен път на 14.12.2023 г.

В хода на изпълнителното производство, с оглед обезпечаване и събиране на публични задължения на лицето, на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1, чл. 201, ал. 3 във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, публичният изпълнител при ТД на НАП С., решил, че ще се затрудни събирането на установени и изискуеми публични задължения по ИД в размер на 521 666,34 лв. (главница и лихви) и издал ПНОМ с изх. №С240022-022-0110480/15.11.2024 г., с което са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

- ТБ/доставчик на платежни услуги „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД в размер на 257 054,67 лв.;

- ТБ/доставчик на платежни услуги ТБ „ИНВЕСТБАНК“ АД в размер на 257 054,67 лв.

2. Запор върху следните МПС:

- лек автомобил марка V., модел Ф. КАДЦИ, рег. [рег.номер на МПС] , рама №W., двигател №BCA249381, цвят сив, година на производство 2005 г., мощност 55kw, с посочена цена на придобиване 7 557,00 лв.

Издадено е Запорно съобщение до „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с изх. №С240022-003-0071081/15.11.2024 г., връчено на банката по електронен път на 18.11.2024 г. Издадено е Запорно съобщение на осн. чл. 202, ал. 1/ ал. 7 от ДОПК до „ИНВЕСТБАНК“ АД с изх. №С240022-003-0071082/15.11.2024 г., връчено на банката по електронен път на 15.11.2024 г. Във връзка с изпратени запорни съобщения, на публичния изпълнител е върнат отговор от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с изх. №3-83634/1/18.11.2024 г., че сметките на лицето са блокирани с посочения размер, като по сметките няма авоари. Отбелязано е, че лицето поддържа и сметка открита в съответствие с чл. 39, ал. 1 от Закона за адвокатурата, като в съответствие с посочената разпоредба сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на адвоката или адвокатското дружество и не подлежат на запориране. Получен е и отговор от „ИНВЕСТБАНК“ АД с изх. №3С-22163#1/19.11.2024 г., че вземанията на жалбоподателя по наличната в банката сметка са запорирани до посочения размер. Посочено е, че към момента липсват средства за обезпечаване на вземането. Длъжникът е кредитополучател при „ИНВЕСТБАНК“ АД.

Издадено е Запорно съобщение на осн. чл. 201, ал. 3 от ДОПК до СДВР с изх. №С240022-122-0020132/15.11.2024 г., връчено по електронен път на 15.11.2024 г., съгласно данните по преписката. По преписката е представен отговор/л.27/ от отдел „Пътна полиция“ - СДВР, че запорът е наложен на МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

РА №Р-22221523000402-091-001/25.09.2023 г. е бил предмет на обжалване по адм. д №8417/2024 г., 45-и състав по описа на АССГ, което е посочено в оспореното решение № ПИ—377/13.12. 2024г.на директора на ТД на НАП С..

По ИД №231454668/2023 г. е било издадено и ПНОМ №С240022-022-0030949/07.05.2024 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП С., потвърдено с Решение №ПИ-148/29.05.2024 г. на директор на ТД на НАП С., което решение на административния орган е отменено с Решение №22161/04.11.2024 г. по адм. д. №5708/2024 г. по описа на АССГ, 35-и състав, което обстоятелство е посочено изрично в Решение № ПИ—377/13.12. 2024г.на директора на ТД на НАП- С..

По делото са приети документите от административната преписка, изисканите от съда и представените от страните.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.2 ДОПК, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП С., които съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК се произнася по жалби срещу издадени постановления за налагане на обезпечителни мерки.

ПНОМ с изх. №С240022-022-0110480/15.11.2024 г. също е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа изискваните от нормата реквизити. Спазена е материалната компетентност на органа, издал процесното постановление.

Съгласно чл. 167 ал.1 от ДОПК - Публичният изпълнител е орган на принудителното изпълнение и осъществява действията по обезпечаване и принудително изпълнение на публичните вземания по реда на този кодекс. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие,изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие,изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от негови права,обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура,предпоставки,срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено- чл. 195 , ал.2 от ДОПК, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК- обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника,със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Съгласно чл. 197 от ДОПК- Постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане

на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Решението може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взыскател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Решението на административния съд не подлежи на обжалване. Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.

Изпълнителните основания от своя страна са визирани в нормата на чл. 209, ал. 2 от ДОПК и това са: ревизионен акт, независимо дали е обжалван; декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски; актовете по чл. 106 и 107, независимо дали са обжалвани; решение, издадено от митническите органи, независимо дали е обжалвано; влязло в сила наказателно постановление; влезли в сила решения, присъди и определения на съдилищата, както и решения на Европейската комисия, на Съвета на Европейския съюз, на Съда на Европейските общности и на Европейската централна банка; разпореждане за събиране на суми, издадено от органите на Националния осигурителен институт, независимо дали е обжалвано; разпореждане по чл. 211, ал. 3, независимо дали е обжалвано.

В случая публичните задължения на лицето по ИД №231454668/2023 г. произтичат от подадени от него декларации за задължения за данъци и от РА №Р- 22221523000402-091-001/25.09.2023 г., които представляват изпълнителни основания по чл. 209, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ДОПК. С подаването на декларация, в случаите, когато лицето само изчислява данъчната основа и дължимия данък (чл. 105 от ДОПК), се констатира вече възникналото по силата на закона данъчно задължение и се създава изпълнително основание за неговото събиране по принудителен ред, респ. основание за неговото прихващане. Издаденият на лицето РА № Р-22221523000402-092- 001/25.09.2023 г. представлява изпълнително основание, независимо от обжалването му, което не спира неговото изпълнение / чл. 153, ал. 1 и чл. 157, ал. 1 от ДОПК/. По данъчните декларации се касае за главници от 7, 87 лв. и от 8,19 лв. / декларации по ЗДДС за м. 05. и 08.2023г. / със съответни лихви и по данъчна декларация по ЗДДФЛ за лихви. Задълженията основно са по издадения на лицето РА №Р-22221523000402-092- 001/25.09.2023 г. - съгласно чл. 209 ал.2 т.1 от ДОПК изпълнително основание е ревизионен акт, независимо дали е обжалван. С Решение № 4397 от 28.04.2025 г. по адм. д № 3249/2025 г. Върховният административен съд - Първо отделение, оставя в сила решение № 1665/16.01.2025 г. на Административен съд София-град /АССГ/ по адм.д. № 8417 по описа за 2024 г., с което е отменен РА №Р-22221523000402-092- 001/25.09.2023 г.- изпълнителният титул. Съгласно Чл. 142 ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. След приключване на устните състезания никой от страните по делото, нито съдът по собствена инициатива, може да представя нови факти, да ангажира нови доказателства и съответно да ги приобщава към доказателствата по делото.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 ДОПК, както се посочи, предвижда, че обезпечение се извършва, ако без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Целта на уредбата е защита на публичния интерес, на фиска, за да се гарантира, че държавата ще може да събере публичното задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Определяща е обезпечителната нужда, преценена на фона на възможността длъжникът да изпълни задължението с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. В случая преходната администрация не е доказала обезпечителна нужда. Размерът на задължения по изпълнителни основания сам по себе си не води автоматично до извод за невъзможност или за затруднено събиране. Във всеки отделен случай административният орган следва да извърши преценка относно естеството, характера и продължителността на дейността на лицето, на неговото общо финансово и имуществено състояние, фискална история, в това число наличието на други непогасени публични задължения, конкретни негови действия– например такива, които могат да се определят като препятстване на проверки, укриване на данни, извършено след възлагане на ревизията разпореждане с активи и др., въз основа на които да се направи извод, че без налагането на обезпечителните мерки, събирането на вземанията ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Конкретни такива фактически данни не се сочат нито в ПНОМ, нито в решението на директора на ТД на НАП. Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения, каквато приходните органи не са извършили. От представената по делото административна преписка, изрично изискана от съда в цялост, не се установяват данни за събрана в хода на производството информация относно имущественото състояние на лицето, за активите с които разполага, и не е извършен анализ дали са достатъчни да покрият размера на подлежащо на обезпечаване публично задължение. В случая, публичният изпълнител без никакви доказателства е приел, че съществува опасност за невъзможност или за затруднено събиране на публично вземане. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното Решение е незаконосъобразно, подлежащо на отмяна, както и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки. Водим от тези мотиви и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Р. Б. Р. от [населено място], Решение № ПИ—377/13.12. 2024г. на директора на ТД на НАП- С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-022-0110480 от 15.11.2024г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ: